

نگاهی به وضعیت فعالان حقوق بشر در سال ۲۰۱۸

سازمان
حقوق بشر
ایران

طرح روی جلد: بهنام محمدی
صفحه بندی: ماهور خوشقدم

انتشار سازمان حقوق بشر ایران ، بهمن ماه ۱۳۹۷ (فوریه ۲۰۱۹ میلادی)
بازنشر تمامی محتویات این گزارش بلا مانع است

۵	پیشگفتار.....
۶	فعالان حقوق بشر در ۴۰ سالگی جمهوری اسلامی.....
۷	نگاهی کوتاه به وضعیت ۱۹ مدافع حقوق بشر ایرانی در سال ۲۰۱۸.....
۸	گلرخ ابراهیمی ایرایی.....
۹	اسماعیل بخشی.....
۱۱	محمد حبیبی.....
۱۲	تیمور خالدیان.....
۱۳	نوید خانجانی.....
۱۴	رضا خندان.....
۱۵	امیرسالار داوودی.....
۱۶	آتنا دائمی.....
۱۸	راحله راحمی پور.....
۱۹	نسرین ستوده.....
۲۱	عبدالفتاح سلطانی.....
۲۳	کاووس سیدامامی.....
۲۴	سعید شیرزاد.....
۲۵	آرش صادقی.....

اسماعیل عبدی	۲۶
سپیده قلیان.....	۲۷
نرگس محمدی.....	۲۹
فرهاد میثمی.....	۳۱
محمد نجفی.....	۳۲
توصیه‌های سازمان حقوق بشر ایران	۳۳
ضمیمه: توصیه‌های مرتبط با مدافعان حقوق بشر در ایران؛ مندرج در بررسی ادواری جهانی	
(UPR)؛ سال ۲۰۱۴.....	۳۵

پیشگفتار

گزارش پیش رو در مورد وضعیت مدافعان حقوق بشر در ایران، اولین سری از گزارش‌های سالانه سازمان حقوق بشر ایران در مورد مدافعان حقوق بشر در ایران است. این گزارش با تلاش همکاران سازمان حقوق بشر ایران و با حمایت بنیاد حقوق بشر نروژ تهیه شده است. هدف این گزارش جلب توجه بیشتر مطبوعات و جامعه بین‌الملل به شرایط دشوار مدافعان حقوق بشر در ایران است. سعی ما این است که این گزارش علاوه بر مدافعان شناخته‌شده حقوق بشر، منجر به جلب توجه بیشتر نسبت به هزاران فعال حقوق بشر کمتر شناخته شده‌ای شود که روزانه در ایران تحت انواع فشارها قرار دارند. در این زمینه از همه شهروندان تقاضا می‌کنیم که در راستای آگاه‌سازی در مورد وضعیت مدافعان حقوق بشر در ایران ما را یاری کنند.

فعالان حقوق بشر در ۴۰ سالگی جمهوری اسلامی

در سال ۲۰۱۸ میلادی، فشارها بر فعالان حقوق بشر در ایران افزایش یافته و آنان با تهدید، بازداشت و زندان روبه‌رو بوده‌اند. مقام‌های جمهوری اسلامی، مدافعان حقوق بشر را تهدیدی برای امنیت کشور فرض می‌کنند.

گزارشی که در مورد شرایط مدافعان حقوق بشر پیش روی شماس، هم‌زمان است با چهلمین سالگرد انقلاب بهمن ۱۳۵۷. ما هفته آخر بهمن‌ماه را برای انتشار این گزارش انتخاب کرده‌ایم زیرا آغازی است بر یکی از تاریک‌ترین دوران‌ها در تاریخ معاصر ایران برای فعالان حقوق بشر. این گزارش نشان می‌دهد که چهل سال پس از تاسیس نظام جمهوری اسلامی در ایران، سرکوب مدافعان حقوق بشر در ایران کماکان ادامه دارد و حتی شدیدتر شده است.

سال ۲۰۱۸ علاوه بر هفتادمین سالگرد تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر، بیستمین سالگرد تصویب اعلامیه مدافعان حقوق بشر^۱ از سوی مجمع عمومی سازمان ملل متحد نیز است.

در تاریخ ۹ دسامبر ۱۹۹۸ سازمان ملل متحد بیانیه‌ای در خصوص حق و مسئولیت افراد، گروه‌ها و ارگان‌های جامعه برای تبلیغ و حمایت از حقوق بشر و آزادی‌های اساسی شناخته شده صادر کرد که به عنوان اعلامیه مدافعان حقوق بشر شناخته می‌شود. این بیانیه اولین سند سازمان ملل متحد است که اهمیت و مشروعیت کار مدافعان حقوق بشر و همچنین حق و مشروعیت همگان برای محافظت از حقوق بشر را به رسمیت می‌شناسد.^۲

این بیانیه مدافع حقوق بشر را هر کسی می‌داند که در مسیر ترویج و حمایت از حقوق بشر فعالیت می‌کند. بنا بر این تعریف، مدافعان حقوق بشر محدود به کسانی نمی‌شوند که به طور حرفه‌ای در این راستا تلاش می‌کنند؛ بلکه افراد داوطلب، روزنامه‌نگاران، وکلا، فعالان صنفی و اصولاً تمام کسانی که حتی گهگاه برای حمایت از حقوق بشر تلاش می‌کنند، ذیل این تعریف قرار می‌گیرند.

گزارشی که در پی می‌آید، شامل تمامی فعالان حقوق بشری که مورد سرکوب قرار گرفته‌اند، نمی‌شود؛ زیرا طبق تعریف بین‌المللی که پیشتر به آن اشاره شد، تعداد این مدافعان آنقدر زیاد است که هیچ گزارشی نمی‌تواند تمامی آنان را در برگیرد. همچنین، محدودیت‌های مربوط به اطلاع‌رسانی در ایران، کار را برای جمع‌آوری آمار دشوارتر می‌کند. فعالانی که در مناطق محروم ایران، به ویژه در سیستان و بلوچستان و خوزستان، فعالیت می‌کنند، شرایط ویژه‌ای را پشت سر می‌گذارند. این قبیل مناطق

1. <https://www.ohchr.org/en/issues/srhrdefenders/pages/declaration.aspx>

2. <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N99/770/89/PDF/N9977089.pdf?OpenElement>

همچنان به عنوان سیاه‌چاله‌های حقوق بشر ایران شناخته می‌شوند و ارتباط فعالان این مناطق با خارج از کشور محدودتر از سایر نقاط کشور است. از سوی دیگر، نهادهای امنیتی به بهانه سرکوب گروه‌های معارض مسلح، به راحتی هر صدای معترض صلح‌آمیزی را نیز سرکوب می‌کنند.

سرکوب جامعه مدنی ایران، به‌ویژه فعالان حقوق بشر، طی یک سال گذشته شدیدتر از پیش بود. وکلا که به نوعی نقشی پیشرو در جامعه مدنی ایران ایفا کرده‌اند، در سال گذشته مورد شدیدترین سرکوب‌ها قرار گرفتند و چندین تن از ایشان بازداشت، زندان و با احکام سنگین روبه‌رو شدند که نام برخی از آنان در این گزارش عنوان شده است. روند پرونده‌سازی و صدور حکم برای وکلا همچنان ادامه دارد.^۱

طی سال گذشته، همچون سال‌های قبل، افراد زیادی در رابطه با فعالیت‌های سندیکایی و در راه احقاق حقوق کارگران، معلمان، رانندگان و سایر صنف‌ها، بازداشت و به زندان محکوم شده‌اند. به علت گستردگی این فعالیت‌ها و کمبود اطلاعات از این گروه از فعالان، نام بسیاری از ایشان در این گزارش ذکر نشده است.

همچنین تعداد زیادی از فعالان مخالف حجاب اجباری^۲ و کنشگران محیط زیست^۳ در سال ۲۰۱۸ مورد بدرفتاری، تعقیب و یا زندان قرار گرفته‌اند که در این گزارش فقط به چند مورد اشاره شده است. ما امیدواریم که امکان پوشش تعداد بیشتری از این فعالان را در گزارش‌های آینده داشته باشیم.

فعالان حقوق بشری که از پیش در زندان بودند و یا در این سال زندانی شدند، با شرایط ناگواری در زندان‌ها روبرو هستند که مشکلات درمانی و بهداشتی یکی از آنهاست. فشارها و محرومیت‌هایی که این دست از زندانیان با آن روبرو هستند، در برخی موارد بیشتر از زندانیانی است که با جرایم عادی زندانی شده‌اند و به نظر می‌رسد تعمدی از سوی مسئولان زندان در کار است که زندانیان سیاسی و فعالان حقوق بشر تحت فشار و محرومیت مضاعف قرار داشته باشند.^{۴ ۵ ۶ ۷}

سازمان حقوق بشر ایران ضمن انتشار این گزارش در مورد وضعیت برخی از مدافعان حقوق بشر ایرانی که در سال گذشته با پرونده‌سازی، زندان و احکام ناعادلانه روبرو شده‌اند، از جامعه جهانی می‌خواهد تا توجه و رسیدگی ویژه و فوری به وضعیت فعالان حقوق بشر ایران داشته باشند.

محمود امیری‌مقدم، مدیر سازمان حقوق بشر ایران، در این باره می‌گوید: «متأسفانه سرکوب کم‌سابقه مدافعان حقوق بشر در سال گذشته با واکنش مناسبی از سوی جامعه جهانی مواجه نشده است. این در حالی‌ست که مدافعان حقوق بشر و جنبش مدنی که آن‌ها نمایندگی می‌کنند، ستون اصلی گذار مسالمت‌آمیز برای استقرار پایدار سازوکار تضمین‌کننده حقوق بشر در ایران است.»

نگاهی کوتاه به وضعیت ۱۹ مدافع حقوق بشر ایرانی در سال ۲۰۱۸

در ادامه گزارش، به وضعیت موردی فعالان حقوق بشری که در سال گذشته با سرکوب و پرونده‌سازی روبه‌رو بودند، می‌پردازیم. این اسامی به ترتیب حروف الفبا مرتب شده‌اند.

1. <https://www.protecting-defenders.org/sites/protecting-defenders.org/files/UNSR%20HRDs-%20World%20report%202018.pdf>

2. <https://iranhr.net/fa/articles/3438/>

3. <https://www.radiofarda.com/a/iran-environment-activists-case/29401312.html>

4. <https://iranhr.net/fa/articles/3492/>

5. <https://iranhr.net/fa/articles/3636/>

6. <https://iranhr.net/fa/articles/3577/>

7. <https://iranhr.net/fa/articles/3486/>

گلرخ ابراهیمی ایرانی

حوزه فعالیت: نویسنده و فعال مدنی

وضعیت فعلی: بند زنان زندان اوین

وضعیت قضایی: محکوم به شش سال زندان

گلرخ ابراهیمی ایرانی، فعال حقوق بشر زندانی که هم اکنون در بند زنان زندان اوین نگهداری می‌شود، نخستین بار در تاریخ ۱۵ شهریور ماه ۱۳۹۳ به همراه همسرش آرش صادقی و دو تن از دوستانشان توسط اطلاعات سپاه بازداشت و به بند ۲-الف سپاه منتقل شد. او پس از چند هفته با قرار وثیقه از زندان آزاد شد اما به دلیل یک داستان منتشر نشده که ماموران حین بازرسی خانه و بازداشت همسرش، آرش صادقی، در خانه آن‌ها پیدا کرده بودند، به «توهین به مقدسات و تبلیغ علیه نظام» متهم شد.

شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی صلواتی در اردیبهشت ماه ۱۳۹۴ گلرخ ابراهیمی را به ۶ سال و همسرش آرش صادقی را به ۱۵ سال زندان محکوم کرد. دادگاه تجدید نظر در تاریخ اول دی‌ماه ۱۳۹۴ حکم گلرخ ابرایی و آرش صادقی را عیناً تایید کرد و آرش در تاریخ ۱۸ خرداد ماه ۱۳۹۵ و گلرخ در تاریخ ۳ آبان ماه ۱۳۹۵ برای اجرای حکم زندان بازداشت شدند.

گلرخ ابراهیمی با اتهام تبلیغ علیه نظام به یک سال حبس و برای نوشتن داستان منتشر نشده‌ای در دفترچه شخصی‌اش، با اتهام توهین به مقدسات به پنج سال حبس محکوم شده است.

کشف حجاب و ترویج بی‌حجابی از طریق گذاشتن عکس‌های بدون روسری در کنار همسرش در فیس‌بوک، مخالفت با حکم قصاص، امضای بیانیه‌هایی در مخالفت با مجازات اعدام، شرکت در تجمعات حمایت از زندانیان سیاسی و دیدار با زندانیان سیاسی، بخشی از فعالیت‌هایی است که در حکم دادگاه به عنوان مصادیق اتهامات و «فعالیت‌های ضد امنیتی» گلرخ ابرایی ذکر شده است.

گلرخ ابراهیمی پیش‌تر به سازمان حقوق بشر ایران گفته بود که در دادگاه بدوی حضور نداشت و اجازه دفاع از خود را پیدا نکرده است؛ زیرا در جلسه اول نوبت به وی نرسیده بود و در جلسه دوم نیز برای یک عمل جراحی در بیمارستان بستری بود و قاضی جلسه دادگاه را به‌صورت غیابی تشکیل داد و حکم

را صادر کرد.^۱

گلرخ ابراهیمی در ۱۴ بهمن ۱۳۹۶ به همراه آتنا دائمی در اعتراض به انتقالشان از زندان اوین به قرچک ورامین دست به اعتصاب غذا زد و پس از ۵۷ روز اعتصاب غذا در ۱۴ فروردین ۱۳۹۷ در پی وخامت حالش به بیمارستان منتقل شد. پس از گذشت ۸۱ روز، گلرخ ابرایی در ۴ اردیبهشت ۱۳۹۷، به اعتصاب غذای خود پایان داد.

گلرخ ابراهیمی ایرانی از مشکلات جسمی عدیده‌ای رنج می‌برد و در زندان از دسترسی مناسب به امکانات پزشکی محروم است.

اسماعیل بخشی

حوزه فعالیت: فعال کارگری

وضعیت فعلی: تحت بازداشت

وضعیت قضایی: بلاتکلیف

اسماعیل بخشی، فعال کارگری و از نمایندگان کارگران نیشکر هفت تپه، روز ۲۷ آبان ماه سال جاری، همزمان با چهاردهمین روز اعتصاب کارگران نیشکر هفت تپه بازداشت شد.^۲ در زمان بازداشت، گزارش‌های مختلفی در خصوص شکنجه و بدرفتاری با وی منتشر شد.^۳

در تاریخ ۳ آذر ۱۳۹۷ وزارت کار، تعاون و رفاه اجتماعی ایران اتهامات او را «امنیتی»^۴ خواند و اعلام کرد که قادر نیست برای آزادی او کاری کند. بخشی، چهارشنبه ۲۱ آذر ماه سال جاری، از بازداشت آزاد

1. <https://iranhr.net/fa/articles/3287/>

2. <https://www.radiofarda.com/a/hafttappah-protests-nineteen-persons-arrested/29607331.html>

3. https://www.radiofarda.com/a/iran_bakhshi_gholian_prison_hafttappah_sugar_factory_syndecate/29636531.html

4. Iran International TV's Website - November 24, 2017.

شد. فرزانه زیلابی، وکیل کارگران شرکت هفت‌تپه در خصوص آزادی اسماعیل بخشی گفت که وی با تبدیل قرار بازداشت به قرار وثیقه ۴۰۰ میلیون تومانی آزاد شد.

این فعال کارگری روز ۱۴ دی ماه در حساب اینستاگرام خود شکنجه و بدرفتاری‌هایی که در طی مدت بازداشت با وی شده بود را تأیید کرد و ضمن دعوت از محمود علوی، وزیر اطلاعات، برای مناظره نوشت: «در ۲۵ روزی که ناعادلانه در بازداشت وزارت اطلاعات بودم مصائب و رنج‌هایی بر من تحمیل شد که هنوز از شر آنها خلاص نشدم و برای رهایی از آنها به داروهای اعصاب و روان پناه آورده‌ام، اما در این مدت دو پرسش اساسی مثل خره مغز مرا درگیر خود کرده است که پاسخ دهنده‌ی اصلی آنها فقط شخص شما می‌باشید و این حق بنده و ملت شریف ایران است که پاسخ این پرسش‌ها را بدانیم. اول اینکه در روزهای اول بدون دلیل یا هیچ حرفی تا سر حد مرگ مرا شکنجه و زیر مشتش و لگد گرفتند که تا ۷۲ ساعت در سلولم از جایم نمی‌توانستم تکان بخورم و آنقدر زده بودند که حتی از تاب درد خوابیدن هم برایم زجر آور بود و امروز پس از گذشت تقریباً دو ماه از آن روز سخت در دنده‌های شکسته‌ام، کلیه‌ها، گوش چپم و بیضه‌هایم احساس درد می‌کنم...»^۱

روز دوشنبه، ۱۷ دی، وکیل اسماعیل بخشی به رسانه‌ها گفت که موکلش برای پس‌گرفتن ادعای شکنجه تحت فشار قرار دارد.^۲ آقای بخشی حاضر به پس‌گرفتن سخنان خود در مورد شکنجه نشد و سرانجام روز یکشنبه سی‌ام دی‌ماه، با هجوم نیروهای امنیتی به خانه‌اش بازداشت شد.^۳

اسماعیل بخشی اکنون دست‌کم دو پرونده باز دارد و در انتظار تعیین تکلیف این دو پرونده از سوی مراجع قضایی است. اولین پرونده در دادسرای عمومی و انقلاب شهرستان شوش با اتهامات «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی» و «اخلال در نظم عمومی» است. دومین پرونده در دادسرای اهواز با اتهام «مشارکت در تشکیل گروه با هدف برهم زدن امنیت ملی» است. با توجه به اظهارات مقام‌های جمهوری اسلامی، احتمال می‌رود که برای او به خاطر اظهاراتش در مورد شکنجه پرونده دیگری نیز باز شده باشد.^۴

محمد حبیبی

حوزه فعالیت: کانون صنفی معلمان

وضعیت فعلی: زندان اوین

وضعیت قضایی: محکوم به هفت سال و شش ماه زندان و ۷۴ ضربه شلاق

محمد حبیبی فعال حقوق معلمان و دانش‌آموزان و عضو کانون صنفی معلمان ایران، اولین بار ۱۲ اسفند ماه سال ۱۳۹۶ با ضرب و جرح و استفاده از اسپری فلفل در مقابل دیدگان شاگردانش بازداشت شد. وی چند روز بعد با صدور قرار وثیقه از زندان آزاد شد، ولی مجدداً در تاریخ ۲۰ اردیبهشت ماه ۱۳۹۷ در طی یک تجمع مسالمت‌آمیز صنفی بازداشت شد. در هنگام بازداشت مأموران امنیتی او را مضروب کردند و روی آسفالت کشیدند.

محمد حبیبی در مدت بازداشت و بازجویی با خانواده و وکیل خود ارتباط نداشته و برای اجازه ارتباط با خانواده مجبور شده به اعتصاب غذا دست بزند. در دادگاه بدوی اتهاماتی همچون «۱- اجتماع و تبانی جهت اقدام علیه امنیت کشور که از مصادیق آن عضویت در کانون صنفی معلمان است؛ ۲- تبلیغ علیه نظام که از مصادیق آن نوشتن مقالات و یادداشتهای صنفی و آموزشی است؛ ۳- ایجاد اخلال در نظم عمومی کشور که از مصادیق آن شرکت در تجمعات صنفی است و ۴- تمرد و نافرمانی از دستور پلیس در هنگام بازداشت» به وی وارد شده بود. دادگاه در نهایت اوایل مرداد ماه سال جاری حکم هفت سال و شش ماه حبس تعزیری از جهت اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور، ۱۸ ماه حبس تعزیری از جهت تبلیغ علیه نظام و ۷۴ ضربه شلاق از جهت اخلال در نظم عمومی را برای این فعال حوزه معلمان صادر کرد. علاوه بر این در حکم دادگاه ذکر شده وی به مدت دو سال از هرگونه فعالیت در احزاب و گروه‌ها و دستجات سیاسی و اجتماعی محروم است و ممنوع الخروجی از کشور به عنوان مجازات تکمیلی در نظر گرفته شده است. با اعمال ماده ۱۳۴ و تجمیع احکام هفت سال و نیم از این مجازات باید تحمل شود. حکم محمد حبیبی اوایل دی ماه سال جاری در شعبه ۳۶ دادگاه تجدید استان تهران عیناً به تأیید رسید.^۱

همچنین طی ماه گذشته گزارش‌هایی در خصوص عدم رسیدگی پزشکی به این زندانی سیاسی که از مشکلات کلیوی^۲ رنج می‌برد، منتشر شد.

1. AsIran - December 24, 2018

2. <https://www.radiofarda.com/a/29372431.html>

1. <http://www.bbc.com/persian/iran-46760519>

2. <https://www.radiofarda.com/a/esmaeel-bakhshi-detention-conditions/29695510.html>

3. <http://www.bbc.com/persian/iran-46941685>

4. <http://www.bbc.com/persian/iran-46794532>

تیمور خالدیان

حوزه فعالیت: فعال حقوق زندانیان

وضعیت فعلی: در انتظار اجرای حکم

وضعیت قضایی: محکوم به ۲۰ ماه حبس تعزیری و سه سال حبس تعلیقی

تیمور خالدیان، فعال حقوق بشر و کارگر ساکن ملایر، سابقه چندین بازداشت و زندان را در سال‌های ۱۳۹۴ و ۱۳۹۵، در پرونده خود دارد. وی آخرین بار روز ۱۰ دی ماه ۱۳۹۶ در جریان اعتراضات سراسری بازداشت شد و پس از ۲۰ روز به قید وثیقه آزاد شد. در رسانه‌های حقوق بشری گفته شده که این فعال مدنی در طی مدت این بازداشت خود در پاسگاه پارک ملایر مورد ضرب و شتم و شکنجه قرار گرفته بود.^۱ تیمور خالدیان خرداد ماه سال جاری در شعبه اول دادگاه انقلاب ملایر به اتهام شرکت در اعتراضات سراسری به ۲۰ ماه حبس تعزیری و سه ماه حبس تعلیقی محکوم شد. آقای خالدیان اکنون با قید وثیقه در خارج از زندان و در انتظار رای دادگاه تجدید نظر به سر می‌برد.

1. <https://ir.voanews.com/a/iran-human-rights-justice/4402045.html>

نوید خانجانی

حوزه فعالیت: مدافع حق تحصیل برابر

وضعیت فعلی: آزاد

وضعیت قضایی: محکوم به شش سال حبس (به پایان رسیده)

نوید خانجانی، فعال حقوق بشر، حقوق اقلیت‌ها در ایران و موسس جمعیت مبارزه با تبعیض تحصیلی است. وی به دلیل فعالیت‌های حقوق بشری خود ۱۱ اسفند ماه ۱۳۸۸ در منزل پدری‌اش در اصفهان بازداشت شد.^۱

نوید خانجانی در تاریخ ۱۰ بهمن ماه ۱۳۸۹ از سوی شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب اسلامی به تحمل ۱۲ سال زندان و ۴ میلیون تومان جریمه نقدی محکوم شد. این حکم در دادگاه تجدید نظر عیناً تأیید شد، با این حال حکم خانجانی با اعمال ماده ۱۳۴ و تجمیع احکام به ۵ سال تقلیل یافت. وی همچنین در تاریخ یکم شهریور ماه ۱۳۹۱ زمانی که به همراه بیش از ۳۵ نفر از امدادگران داوطلب جهت کمک به زلزله‌زدگان در شمال غربی ایران رفته بود، در کمپ سرند توسط نیروهای امنیتی بازداشت شد. هر چند عمده بازداشت شدگان اندکی بعد آزاد شدند، اما نوید خانجانی جزو افرادی بود که برای اجرای حکم قبلی زندان خود در بازداشت ماند. به دلیل اتهاماتی که در ارتباط با بازداشت در کمپ سرند به او وارد شد، نوید با حکم جدید یک سال زندان دیگر روبه‌رو شد و مجموع احکام حبس او به شش سال رسید. در ایام تحمل حبس، گزارش‌های مختلفی از عدم رسیدگی پزشکی و محرومیت او از خدمات درمانی منتشر شده بود. نوید خانجانی در نهایت در تاریخ ۱۷ اردیبهشت ماه ۱۳۹۷ از زندان رجایی شهر کرج آزاد شد.^۲

1. <http://aftabnews.ir/vdchw-nw.23nmwdf2.html>
2. <https://ir.voanews.com/a/iran-prisoners-freed-khanjani/4382745.html>

تهران، به طور علنی و با حضور هیئت منصفه رسیدگی شود. بنابراین دادگاه انقلاب را قبول ندارند ایشان و در دادگاه شرکت نمی‌کنند^۱».

رضا خندان در نهایت در تاریخ ۲ دی ماه با موافقت دادگاه با درخواست تبدیل قرار وثیقه به قرار کفالت از زندان اوین آزاد شده است. محمد مقیمی، وکیل مدافع آقای خندان، روز دوم بهمن ۱۳۹۷ گفت که حکم شش سال حبس برای او در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران به او ابلاغ شده است هر چند این احکام قطعی نیست و قابل پیگیری در دادگاه تجدیدنظر است.^۲

امیرسالار داوودی

حوزه فعالیت: وکیل دادگستری

وضعیت فعلی: زندان اوین

وضعیت قضایی: بلاتکلیف

امیرسالار داوودی، وکیل دادگستری که پرونده بسیاری از زندانیان سیاسی و اقلیت‌های مذهبی را بر عهده داشته است اواخر آبان ماه سال جاری توسط نهادهای امنیتی بازداشت شد.^۳ در این مدت وکیل داوودی اجازه دسترسی به پرونده وی را پیدا نکرده است. داوودی که اکنون در زندان اوین نگهداری می‌شود چند مرتبه اجازه تماس تلفنی با منزل خود را پیدا کرده است ولی تا لحظه تنظیم این گزارش اجازه هیچ گونه تماسی با وکیل به وی داده نشده است.

اتهامات دقیقی که به امیرسالار داوودی وارد شده، تا لحظه تنظیم این گزارش مشخص نشده است، ولی

1. <https://iranhr.net/fa/articles/3567/>

2. <http://www.bbc.com/persian/iran-46965953>

3. <https://iranhr.net/fa/articles/3569/>

رضا خندان

حوزه فعالیت: فعال مدنی

وضعیت فعلی: آزاد با وثیقه

وضعیت قضایی: صدور حکم شش سال حبس در دادگاه بدوی

رضا خندان، فعال حقوق بشر، روز سه‌شنبه ۱۳ شهریور ماه سال جاری بازداشت شد.^۱ او همسر نسرين ستوده، فعال حقوق بشر و وکیل دادگستری است که اکنون در بند زنان زندان اوین به سر می‌برد. آقای خندان پیش از این نیز اواخر خردادماه، اندکی پس از دستگیری همسرش، به همراه هشت تن دیگر در تجمعی در مقابل زندان اوین بازداشت شده بود. آن تجمع در حمایت از نسرين ستوده صورت گرفته و خندان بعد از دو ساعت آزاد شده بود.

اتهاماتی که به رضا خندان وارد شده، شامل «تبلیغ علیه نظام، اجتماع و تبانی علیه نظام و ترویج و اشاعه بی‌حجابی در جامعه» از طریق در اختیار داشتن پیکسل‌های (بیج یا نشان سینه) اعتراض به حجاب اجباری اعلام شده است. اکنون برای رضا خندان قرار وثیقه ۷۰۰ میلیون تومانی صادر شده که او از تودیع وثیقه امتناع کرده است. وی هم اکنون در زندان اوین نگهداری می‌شود و اگر وثیقه مورد نظر تودیع نشود، تا تعیین تکلیف توسط دادگاه در زندان خواهد ماند.

قرار بود روز ۱۱ آذر ماه دادگاه رضا خندان در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب برگزار شود. ولی او از حضور در دادگاه امتناع کرد. وکیل وی در این خصوص به سازمان حقوق بشر ایران گفت: «آقای رضا خندان اعتراض دارند به اینکه برابر ماده ۳۴۳ قانون آیین دادرسی کیفری حداقل هفت روز باید بین ابلاغ و تشکیل دادگاه فاصله باشد. مسئله دیگر این است که آقای خندان می‌گوید اتهاماتش سیاسی است و مطابق اصل ۱۶۸ قانون اساسی و قانون جرم سیاسی، به اتهاماتش باید در دادگاه کیفری یک استان

1. <https://iranhr.net/fa/articles/3465/>

فیسبوکی و فعالیت‌های وی در مخالفت با مجازات اعدام بوده است. آتنا با موافقت قاضی تجدیدنظر در تاریخ ۲۶ بهمن‌ماه ۱۳۹۴ با تودیع وثیقه ۶۰۰ میلیون تومانی از بند زنان زندان اوین آزاد شد و پس از آزادی، دادگاه تجدیدنظر محکومیت وی را به ۷ سال کاهش داد که با استفاده از جمع جرائم، ماده ۱۳۴ وی باید ۵ سال را در زندان سپری کند.^۱

آتنا دائمی در تاریخ ۶ آذر ماه ۱۳۹۵ جهت اجرای حکم بازداشت شد و تا امروز در زندان به سر می‌برد. او یک بار از تاریخ ۱۹ فروردین ۱۳۹۶ تا ده خرداد ماه ۹۶ به مدت ۵۴ روز در اعتصاب غذا به سر برد. خانم دائمی به نشانه اعتراض به محکومیت اعضای خانواده‌اش اعتصاب غذا کرده بود که در نهایت با اعلام حکم برائت خواهرانش، اعتصاب خود را شکست.^۲

آتنا دائمی از مشکلات جسمی رنج می‌برد و روز سوم مهر ماه ۱۳۹۶ یک بار در بیمارستان بستری شد. در تمام مدت بستری شدن در بیمارستان به او دستبند و پابند زده بودند.

آتنا دائمی در ۱۴ بهمن ۱۳۹۶ به همراه گلرخ ابراهیمی ایرانی در اعتراض به انتقالشان از زندان اوین به قرچک ورامین دست به اعتصاب غذا زده بود. آتنا دائمی در نهایت ۲۲ اردیبهشت ماه ۱۳۹۷ از زندان قرچک ورامین به زندان اوین منتقل شد.

آتنا دائمی از تاریخ ۱۰ مهرماه به همراه مریم اکبری‌منفرد و گلرخ ایرانی دو تن دیگر از زندانیان سیاسی محبوس در زندان اوین با دستور شفاهی رییس بند زنان این زندان به مدت سه هفته از ملاقات با خانواده محروم شدند. دلیل این امر درگیری لفظی و شعار دادن توسط این زندانیان در سالن ملاقات عنوان شده است.

برخی منابع به سازمان حقوق بشر ایران گفتند که اتهام «اهانت به رهبری و تبلیغ علیه نظام» به او وارد شده و اکنون در صدد هستند که اتهام اجتماع و تبانی را نیز به وی وارد کنند. به علت عدم شفافیت سیستم قضایی در ایران، اطلاعات دقیقی از اتهامات وارده به این وکیل حقوق بشری در دست نیست.

گزارش‌هایی که اوایل دی ماه در خصوص وضعیت وی منتشر شد این گمانه زنی را در پی داشت که اتهام «اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی» به وی وارد شده است. همچنین این گزارش‌ها خبر از تمدید یک ماهه قرار بازداشت وی دادند. روز پنجم بهمن ۱۳۹۷، جمعی از وکلای دادگستری در نامه‌ای به صادق آملی لاریجانی، رئیس قوه قضائیه جمهوری اسلامی، خواستار آزادی همکاران دربند خود، از جمله امیرسالار داوودی شدند.^۱

آتنا دائمی

حوزه فعالیت: فعال حقوق کودک و مبارزه با اعدام

وضعیت فعلی: زندان اوین

وضعیت قضایی: محکوم به هفت سال زندان

آتنا دائمی، فعال حقوق بشر، فعال حقوق کودکان و فعال برای لغو مجازات اعدام است که اکنون در بند زنان زندان اوین نگهداری می‌شود.

آتنا دائمی اولین بار روز ۲۹ مهرماه سال ۹۳ بازداشت شده و ۸۶ روز در سلول انفرادی بند دو الف تحت بازجویی به سر برده بود. وی در تاریخ ۲۸ دی‌ماه ۱۳۹۳ پس از پایان بازجویی‌ها به بند زنان زندان اوین منتقل شده و در نهایت به دلیل فعالیت‌های مدنی مسالمت‌آمیز، به اتهام «تبلیغ علیه نظام، اجتماع و تبانی علیه امنیت ملی، توهین به رهبری، توهین به بنیان‌گذار جمهوری اسلامی و اختفای ادله جرم» به ۱۴ سال زندان محکوم شد. یکی از مصادیقی که در دادگاه علیه آتنا دائمی استفاده شده بود، پستهای

1. <https://www.radiozamaneh.com/430173>

1. <https://iranhr.net/fa/articles/2712/>

2. <https://iranhr.net/fa/articles/2905/>

بشر که با وثیقه ۵۰ میلیون تومانی آزاد است، برای پس گرفتن شکایت خود به سازمان ملل، تحت فشار و تهدید قرار دارد.

پس از پی‌گیری‌های گروه بازداشت‌های خودسرانه سازمان ملل متحد، جمهوری اسلامی گزارشی را به این گروه ارائه کرد. در این گزارش آمده است که «بر اساس مدارک پزشکی دکتر زندان و بیمارستان امام خمینی، نوزاد نارس و دچار زردی و انسداد خون بوده است. علی‌رغم تعویض خون، نوزاد در تاریخ ۱۵ فروردین ۱۳۶۳ فوت کرده است.»^۱

نسرین ستوده

حوزه فعالیت: وکیل دادگستری

وضعیت فعلی: زندان اوین

وضعیت قضایی: محکوم به ۵ سال زندان و دو پرونده باز

نسرین ستوده، فعال حقوق بشر، فعال مبارزه برای لغو اعدام، وکیل دادگستری و عضو کانون مدافعان حقوق بشر ایران است. وی وکالت پرونده‌های بسیاری از فعالان حقوق بشر، فعالان حقوق زنان، کودکان قربانی کودک‌آزاری و کودکان در معرض اعدام را برعهده داشته است.

نسرین ستوده ۲۳ خرداد ماه سال جاری برای چندمین بار بازداشت شد.^۲ وی در حکمی که به صورت غیابی صادر شده، به اتهام «اختفای جاسوسی»، به ۵ سال زندان محکوم شده است.^۳ گفتنی است که حتی به فرض وقوع جرم نیز مجازات این عنوان اتهامی شش ماه تا سه سال زندان می‌بود.

همچنین پس از اینکه اقدام‌ها برای اعتراض به حکم پنج سال زندان خانم ستوده بی‌نتیجه ماند، شعبه ۲ بازپرسی او را فراخواند و اتهامی را تفهیم کرد مبنی بر اینکه بازپرس کاشان از وی شکایت کرده است. این موضوع به زمانی برمی‌گردد که خانم ستوده برای دفاع از یکی از موکلان خود به نام شاپرک

1. <https://www.radiozamaneh.com/358271>

2. <https://iranhr.net/fa/articles/3345/>

3. <https://iranhr.net/fa/articles/3430/>

راحله راحمی پور

حوزه فعالیت: فعال مدنی پیگیر وضعیت فرزند برادر اعدام شده‌اش

وضعیت فعلی: آزاد

وضعیت قضایی: محکوم به یک سال حبس (قطعی نشده) و یک پرونده باز

راحله راحمی پور که به در ابتدا با شرکت خود در تجمعات اعتراضی در حالی که پلاکاردی با مضمون «برادرم را کشتید؛ با فرزندش چه کردید؟» شناخته شد، از شاکیان پرونده اعدام‌های دهه ۶۰ ایران است. برادر راحله راحمی پور به نام حسین راحمی پور به همراه همسر باردارش به اتهام عضویت در «سازمان راه کارگر»، یکی از گروه‌های مخالف جمهوری اسلامی، در سال ۱۳۶۲ بازداشت شد، آقای راحمی پور در سال ۱۳۶۳ اعدام و فرزندش که در زندان متولد شده بود، به نام گلرو راحمی پور، پس از تولد ناپدید شد. ماموران به خانواده راحمی پور در همان سال اعلام کردند که فرزند او در زندان اوین پس از تولد، فوت کرده است. اما هیچ‌گاه پیکر برادر اعدام‌شده و نوازد برادرش را به خانواده برای خاک‌سپاری تحویل داده ندادند و حتی محل دفن‌شان را نیز اعلام نکردند.

راحله راحمی پور اولین بار سال ۱۳۹۵ به اتهام «تبلیغ علیه نظام» در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب محاکمه و به یک سال زندان محکوم شد. وی به این حکم اعتراض کرده و پرونده در مرحله تجدیدنظر قرار دارد. وی همچنین یک بار دیگر در تاریخ ۲۰ شهریور ماه ۱۳۹۶ توسط ماموران وزارت اطلاعات در منزلش بازداشت و به زندان اوین منتقل شد.^۱ قرار است جلسه دادگاه تجدیدنظر خانم راحمی پور در خصوص این پرونده در تاریخ ۹ بهمن‌ماه در شعبه ۳۶ دادگاه تجدیدنظر استان تهران برگزار شود.

همچنین ۱۵ اردیبهشت ماه سال جاری، جلسه رسیدگی پرونده دوم خانم راحمی پور در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب اسلامی برگزار شد و وی برای اتهاماتی همچون «تبلیغ علیه نظام، شرکت در تجمعات اعتراضی، شکایت به سازمان ملل متحد و مصاحبه با رسانه‌های معاند» مورد محاکمه قرار گرفت. این فعال حقوق

1. <https://iranhr.net/fa/articles/3056/>

عبدالفتاح سلطانی

حوزه فعالیت: وکیل دادگستری

وضعیت فعلی: آزاد

وضعیت قضایی: محکوم به ۱۳ سال حبس / آزادی مشروط پس از تحمل هفت سال حبس

عبدالفتاح سلطانی، فعال حقوق بشر، وکیل دادگستری و عضو سابق هیأت مدیره کانون وکلای دادگستری است. او وکالت بسیاری از پرونده‌های سیاسی، دانشجویان، روزنامه نگاران و فعالان صنفی را بر عهده داشته است.

عبدالفتاح سلطانی اولین بار سال ۱۳۸۱ به دادرسی کارکنان دولت احضار و اول اردیبهشت همان سال به اتهام «افترا و نشر اکاذیب» محاکمه شد. این اتهام به دلیل رسانه‌ای کردن ضرب و شتم موکلین وی در طی بازجویی به وی وارد شده بود. سلطانی در نهایت در تاریخ ۱۹ تیر ماه ۱۳۸۱ به چهار ماه حبس تعزیری و پنج سال محرومیت از وکالت محروم شد. سلطانی درباره‌ی این حکم گفته بود: «دادگاه‌های عمومی حق صدور حکم محرومیت از شغل وکالت را ندارند. دادگاه مذکور، حکم من دون حق صادر کرده است و به نظر می‌رسد این توانی است که باید در مقابل دفاع از متهمان پرونده می‌دادم». با درخواست تجدید نظر از سوی وکیل مدافع سلطانی، دادگاه بخشی از رأی بدوی را نقض کرد: محرومیت پنج‌ساله از کار وکالت از حکم سلطانی پاک شد اما بهمن ۸۱ سلطانی برای تحمل چهار ماه حبس به زندان اوین رفت.

عبدالفتاح سلطانی پس از تحمل این محرومیت دوباره وکالت را از سر گرفت و پرونده‌های فعالان سیاسی و مدنی را بر عهده گرفت. در تاریخ ۷ مرداد ماه ۱۳۸۴ ماموران امنیتی با در دست داشتن حکمی، منزل این وکیل دادگستری را بازرسی کرده و اسناد و مدارک شخصی و پرونده‌های مربوط به موکلان او را با خود بردند. سلطانی همان روز در نامه‌ای به رئیس قوه قضاییه اعلام کرد در صحن کانون وکلا تحصن می‌کند تا معلوم شود کدام مرجع و با کدام اتهام، حکم جلب و بازرسی از منزل او را صادر کرده است

شجری‌زاده که از دختران خیابان انقلاب بود، به کاشان رفته بود.

وکلائی پرونده از جزئیات این اتهام بی‌اطلاع هستند ولی احتمال می‌دهند اتهاماتی همچون «اقدام علیه امنیت ملی» در میان باشد. در خصوص این پرونده نیز ۶۵۰ میلیون تومان قرار وثیقه برای نسرين ستوده صادر شد که خانم ستوده به این قرار اعتراض کرد. دو هفته بعد، این‌بار شعبه ۲ بازپرسی وی را از بند زنان فراخواند و و اتهام «عضویت در لگام» را به او تفهیم کرد.^۱

لگام یا (لغو گام‌به‌گام مجازات اعدام) یک گروه مدنی است که به مبارزه مسالمت‌آمیز برای لغو اعدام می‌پردازد و خانم نسرين ستوده از تشکیل دهندگان آن است. در ارتباط با این پرونده نیز حکم قرار بازداشت موقت برای او صادر شده که این هم مورد اعتراض خانم ستوده قرار گرفته است.

نسرين ستوده شهریور ماه سال ۱۳۸۹ نیز بازداشت و به ۱۱ سال حبس، ۲۰ سال محرومیت از وکالت و ۲۰ سال ممنوعیت خروج از کشور محکوم شده بود که این حکم در دادگاه تجدیدنظر به ۶ سال حبس و ۱۰ سال محرومیت از وکالت کاهش یافت.

نسرين ستوده، که از سوم شهریور ماه سال جاری برای مدت ۳۹ روز دست به اعتصاب غذا زده بود، روز چهارشنبه ۱۱ مهر به اعتصاب خود پایان داد. گزارش‌های متعددی در ماه‌های گذشته منتشر شد که مسئولان زندان به بهانه رعایت نکردن حجاب از انجام ملاقات وی با اعضای خانواده‌اش ممانعت کرده‌اند. این فشارها به جایی رسید که خانم ستوده اواخر شهریور ماه اعلام کرد به دلیل فشار به او برای «امضا تعهدنامه‌ای مبنی بر حفظ کامل حجاب» از ملاقات هفتگی با خانواده صرف‌نظر کرده است.

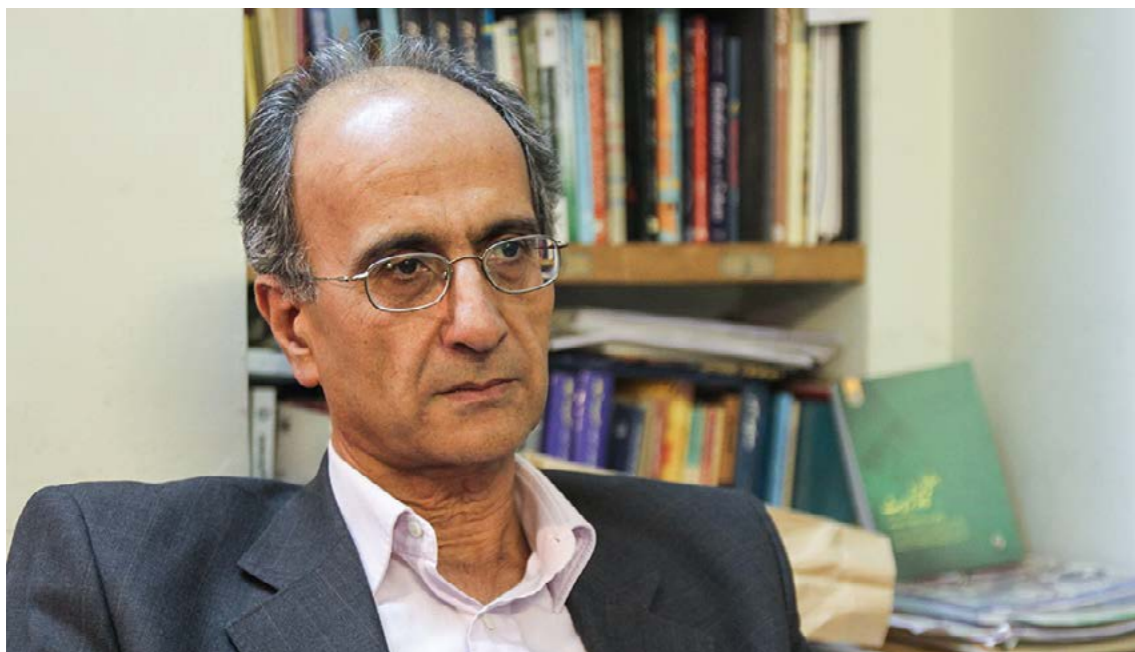
وکلائی نسرين ستوده شکایتی را علیه مسئولین زندان در دادرسی رسیدگی به جرائم کارکنان دولت در این باره مطرح کرده‌اند. یکی از وکلای خانم ستوده در این خصوص به سازمان حقوق بشر ایران گفت: «هیچ قانونی نیست که به ریاست زندان مجوز بدهد یک مجازات اضافی هم تحمیل کند یعنی عدم ملاقات مادر و فرزند! حتی خود قاضی هم حق صدور چنین مجازاتی در حکم را ندارد چه برسد به زندانبان.»

بنا بر گزارش‌ها، یکی از اتهامات نسرين ستوده در پرونده جدیدی که در شعبه ۲۸ دادگاه انقلاب برای وی باز شده، «دریافت جایزه پارلمان اروپا (ساخارف) به مبلغ ۵۰ هزار یورو» بوده است. جایزه ساخارف پارلمان اروپا برای آزادی‌اندیشه، آبان ماه سال ۹۱ به طور مشترک به نسرين ستوده و جعفر پناهی، فیلم‌ساز، تعلق گرفت.^۲

1. ISNA July 17 2018.

2. <https://www.radiofarda.com/a/f2-iran-nasrin-sotoudeh-other-voice-women-mag-political-prisoners/24755619.html>

کاووس سیدامامی

حوزه فعالیت: متخصص و فعال محیط زیست
وضعیت فعلی: مرگ مشکوک؛ دو هفته بعد از بازداشت
وضعیت قضایی: -

کاووس سیدامامی، شهروندی دوتابعیتی (ایرانی - کانادایی) فعال محیط زیست و عضو هیئت علمی دانشکده معارف اسلامی و علوم سیاسی دانشگاه امام صادق، استاد ارتباطات و مدیرعامل مؤسسه «حیات وحش میراث پارسیان»، در تاریخ ۴ بهمن ۱۳۹۶ بازداشت شد و دو هفته پس از بازداشت و بازجویی‌های شدید در تاریخ ۱۹ بهمن ۱۳۹۶ به خانواده وی اعلام شد که در بند امنیتی زندان اوین خودکشی کرده است.^۱

پیام درفشان، وکیل مدافع خانواده سیدامامی، به خبرگزاری ایرنا گفته است: «پزشکی قانونی در گزارش خود علت مرگ را خفگی و فشار بر روی گردن اعلام کرده است.»^۲

خانواده کاووس سیدامامی موضوع خودکشی را نپذیرفتند و اتهام جاسوسی که از سوی دستگاه قضایی مطرح شد را نیز رد کرده‌اند.

پس از فوت این فعال محیط زیست خانواده وی مورد آزار و اذیت‌هایی قرار گرفت^۳ که از آن جمله می‌توان به بازجویی و ممنوع الخروج کردن همسر و حمله به خانه وی اشاره کرد.

با وجود گذشت بیش از یک سال و با توجه به این نظر که در بندهای امنیتی امکان خودکشی وجود ندارد، هنوز زوایای تاریک مرگ کاووس سیدامامی و دلیل بازداشت وی مشخص نشده است.

1. <https://www.radiofarda.com/a/Iranian-environment-activist-died-in-jail-after-two-week-of-his-arrest/29032386.html>

2. www.irna.ir/fa/News/82948250

3. <https://www.radiofarda.com/a/kavoos-seyed-emami-house/29321292.html>

و تا تعیین تکلیف توسط «قاضی القضاة» به تحصن خود ادامه می‌دهد. او پس از مدت کوتاهی، در کانون وکلای دادگستری توسط مأموران لباس شخصی بازداشت شد و این بار با اتهام «جاسوسی» مورد محاکمه قرار گرفت.^۱

در آن زمان جمال کریمی راد، سخنگوی وقت قوه قضائیه، درباره‌ی علت بازداشت او به خبرنگار ایسنا گفته بود: «او اسرار پرونده‌ی جاسوسان هسته‌ای را در داخل و خارج و با خانواده‌ی متهمان مطرح کرده است.»

۲۴ مرداد ماه ۱۳۸۴ سعید مرتضوی در این باره به خبرنگاران گفت: «دستگیری سلطانی با اعلام جرم و گزارش وزارت اطلاعات و معاونت ضدجاسوسی وزارت اطلاعات انجام شد» و این وزارتخانه طی گزارشی هفت‌صفحه‌ای استدلال کرده که سلطانی «جاسوس» است.^۲

عبدالفتاح سلطانی این بار به اتهام «توهین به دادستان، توهین به مأموران وزارت اطلاعات، تبلیغ علیه نظام، اقدام علیه امنیت و افشای اسناد طبقه‌بندی شده» مورد محاکمه قرار گرفت. در نهایت تیر ماه ۱۳۸۵ سلطانی از اتهام جاسوسی تبرئه شد ولی به اتهام «تبلیغ علیه نظام»، «تشکیل کانون مدافعان حقوق بشر»، «اجتماع و تبانی علیه نظام» و «تحصیل مال از طریق نامشروع» در دادگاه انقلاب به ۱۸ سال حبس، تبعید به برازجان و ۲۰ سال محرومیت از وکالت محکوم شد. این حکم در دادگاه تجدید نظر به جمعاً ۱۳ سال زندان کاهش پیدا کرد که با تجمیع احکام ۱۰ سال آن اجرایی است.

اوایل مرداد ماه سال جاری، دختر عبدالفتاح سلطانی بر اثر ایست قلبی جان خود را از دست داد و پس از این اتفاق عبدالفتاح سلطانی برای شرکت در مراسم سوگواری او از زندان رجایی شهر کرج به مرخصی اعزام شد.

عبدالفتاح سلطانی روز چهارشنبه ۳۰ آبان ماه سال جاری به طور مشروط از زندان اوین آزاد شد.^۳

1. <https://iranhr.net/fa/articles/3540/>

2. <http://www.magiran.com/npview.asp?ID=3783908>

3. <https://iranhr.net/fa/articles/3559/>

به بندی فوق امنیتی در زندان رجایی شهر کرج بود، شش ماه حبس تعزیری جدید را برای وی به همراه آورد. این حکم اوایل مهر ماه سال جاری عینا در دادگاه تجدیدنظر به تایید رسید.

سعید شیرزاد از مشکلات جسمی متعددی از جمله کلیه و دیسک کمر رنج می برد^۱ که اکثر آنها به علت اعتصاب غذاهای طولانی و ضرب و جرح توسط مسئولان زندان ایجاد شده است. وی اوایل آذر ماه در پی درد شدید کلیه، به صورت اورژانسی به بیمارستان مدنی کرج اعزام شد.

آرش صادقی

حوزه فعالیت: فعال مدنی

وضعیت فعلی: زندان رجایی شهر کرج

وضعیت قضایی: ۱۹ سال زندان

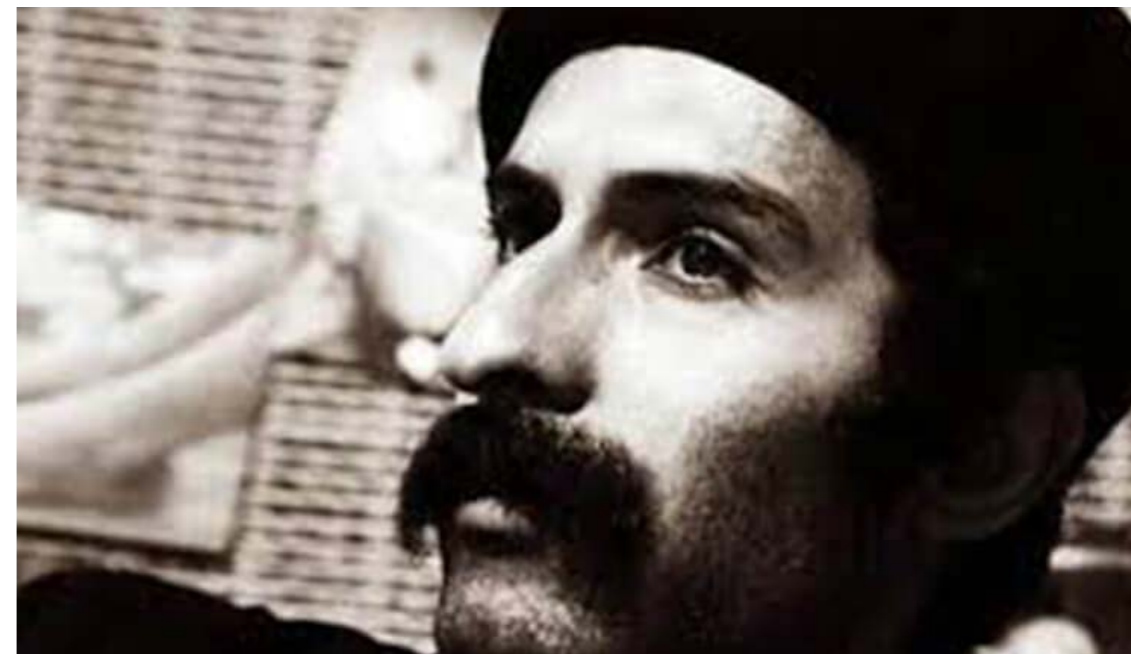
آرش صادقی، فعال حقوق بشر، فعال حقوق دانشجویان و دانشجوی اخراجی دانشگاه علامه طباطبایی تهران است. اولین بار در روز ۱۸ تیر سال ۸۸ در مقابل دانشگاه علامه طباطبایی تهران، همراه تعدادی از دانشجویان معترض به نتایج انتخابات جنجال برانگیز ریاست جمهوری از سوی مأموران وزارت اطلاعات، بازداشت و پس از ۹۰ روز به قید کفالت آزاد شد.

آرش صادقی بار دیگر در اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۳ توسط اطلاعات سپاه بازداشت و پس از ۶ ماه حبس در اسفند ماه و با وثیقه ۶۰۰ میلیون تومانی آزاد شد. زمانی که او موقتاً از زندان آزاد شده بود، مأموران برای بازداشتش به منزل پدری اش یورش بردند که این امر موجب سکت و در نهایت فوت مادر آرش

1. <https://iranhr.net/fa/articles/3577/>

کاووس سیدامامی به همراه هفت فعال محیط زیست دیگر بازداشت شده بود که به چهار نفر از آنها اتهام «افساد فی الارض» وارد شده است.^۱ این اتهام می تواند حکم اعدام را در پی داشته باشد.

سعید شیرزاد

حوزه فعالیت: فعال حقوق کودک

وضعیت فعلی: زندان رجایی شهر کرج

وضعیت قضایی: شش سال زندان و یک پرونده باز

سعید شیرزاد، فعال حقوق کودک و عضو جمعیت دفاع از کودکان کار و خیابان اکنون در زندان رجایی شهر کرج به سر می برد. او ۱ شهریور ماه ۱۳۹۱ زمانی که برای کمک به زلزله زدگان شمال غربی ایران به شهر اهر در استان آذربایجان شرقی ایران رفته بود، توسط نیروهای انتظامی بازداشت و پس از ۱۹ روز به قید کفالت آزاد شد. آقای شیرزاد در نهایت در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب تهران به دلیل «سفر گروهی و هماهنگ نشده به مناطق زلزله زده» به یک سال حبس تعلیقی محکوم کرد.

سعید شیرزاد در تاریخ ۱۸ خرداد ۱۳۹۳ مجدداً بازداشت شد. وی بیش از دو ماه را در بند ۲۰۹ زندان اوین سپری کرد و در این مدت با بستگان و وکیل خود ارتباطی نداشت. آقای شیرزاد در تاریخ ۲۱ شهریور ماه ۱۳۹۴ در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب به اتهام «اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت کشور» به ۵ سال زندان محکوم شد. این حکم عینا در دادگاه تجدید نظر به تایید رسید. با اجرایی شدن حکم یک سال حبس تعلیقی از بابت پرونده کمک به زلزله زدگان، حکم شیرزاد به شش سال حبس افزایش یافت.

سعید شیرزاد در حالی که حبس ۶ ساله خود را تحمل می کرد، با دو پرونده جدید دیگر روبه رو شد. یکی از این پرونده ها که برگرفته از اعتراض سعید شیرزاد و همبندیانش در پی انتقال زندانیان سیاسی

1. <http://www.bbc.com/persian/iran-45964958>

صادقی شد.

آرش صادقی آخرین بار در خرداد ماه سال ۹۵ در دادسرای شهید مقدس زندان اوین بازداشت و برای اجرای حکم ۱۹ سال حبس روانه زندان اوین شد.^۱ صادقی در آبان ماه ۹۵ به مدت ۷۰ روز دست به اعتصاب غذا زد و مهر ماه ۹۶ نیز از زندان اوین به زندان رجایی شهر کرج تبعید شد.

در ۲۳ خرداد ماه سال جاری پس از چند ماه درد شدید دست، پزشکان زندان احتمال ابتلای او به سرطان را مطرح^۲ و او را به یک مرکز پزشکی منتقل کردند. پزشکان در آنجا تشخیص دادند که او غده‌ای سرطانی در بازویش دارد و به سرطان «کندرو سارکوم» مبتلا شده^۳ و انتقال فوری برای درمان پزشکی تخصصی را تجویز کردند. مدتی بعد آقای صادقی در بیمارستان مورد یک عمل جراحی قرار گرفت^۴ و بدون طی کامل دوره درمان به زندان بازگردانده شد. به همین دلیل در زندان دست آرش صادقی عفونت کرد و این بار برای درمان عفونت به زندان منتقل شد. نهادهای حقوق بشری بارها خواستار آزادی آرش صادقی جهت انجام درمان شده‌اند ولی مسئولان به این درخواست‌ها بی‌توجهی کرده‌اند.

اسماعیل عبدی

حوزه فعالیت: فعال حقوق معلمان

وضعیت فعلی: زندان اوین

وضعیت قضایی: ۶ سال زندان

اسماعیل عبدی، آموزگار، کنشگر مدنی و عضو کانون صنفی معلمان است که هم‌اکنون در زندان اوین به سر می‌برد. وی در تاریخ ۲۳ اسفند ماه ۱۳۸۵ برای اولین بار به علت شرکت در یک تجمع اعتراضی به مدت یک روز بازداشت شد.

اسماعیل عبدی همچنین در ۲۶ شهریور ماه ۱۳۸۶ در نشست شورای هماهنگی کانون‌های صنفی

1. <https://iranhr.net/fa/articles/2454/>
2. <https://iranhr.net/fa/articles/3370/>
3. <https://iranhr.net/fa/articles/3457/>
4. <https://iranhr.net/fa/articles/3486/>

معلمان سراسر کشور، توسط پلیس امنیت با یک بازداشت یک روزه دیگر روبه‌رو شده بود.

عبدی در تاریخ ۱۱ دی ماه ۱۳۸۷ نیز در هنگام دیدار با نماینده فراکسیون اقلیت مجلس در مقابل در اصلی مجلس شورای اسلامی بازداشت و یک روز بعد آزاد شد. همچنین در تاریخ ۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۹ منزل وی توسط وزارت اطلاعات مورد تفتیش قرار گرفت و وسایل شخصی او ضبط گردید.

در نهایت سال ۱۳۹۰ دادگاه انقلاب به ریاست قاضی پیر عباسی به اتهام «تبلیغ علیه نظام» و «ارتباط با دول متخاصم» برای اسماعیل عبدی حکم ۱۰ سال زندان که به مدت ۵ سال به حالت تعلیق درآمده بود را صادر کرد.

اسماعیل عبدی در تاریخ ۶ تیر ماه ۱۳۹۴ توسط قرارگاه ثارالله دستگیر و ۱۰ ماه را در بازداشت و زندان سپری کرد و سپس آزاد شد. حکم اسماعیل عبدی در دادگاه تجدید نظر به ۶ سال زندان تقلیل پیدا کرد.^۱ او در تاریخ ۱۹ آبان ماه ۱۳۹۵ در منزل خود بازداشت شد و تا امروز در زندان به سر می‌برد.

اسماعیل عبدی از مشکلات ریوی رنج می‌برد و در زندان از دسترسی مناسب به درمان محروم است.

سپیده قلیان

حوزه فعالیت: فعال مدنی و کارگری

وضعیت فعلی: بازداشت (مکان نامعلوم)

وضعیت قضایی: بلاتکلیف

سپیده قلیان نخستین بار در شامگاه جمعه ۶ اسفند ماه ۱۳۹۵ به دلیل فعالیت‌های مدنی خود در منزل پدری‌اش بازداشت و پس از مدتی آزاد شد.^۲

مجدداً در تاریخ ۲۷ آبان ۱۳۹۷ در جریان اعتراضات کارگری ۱۳۹۷ خوزستان سپیده قلیان به همراه شماری از کارگران معترض بازداشت شد. او به همراه نمایندگان شرکت نیشکر هفت‌تپه، ابتدا به

1. [Iran International TV's Website - April 24, 2017.](http://Iran International TV's Website - April 24, 2017)
2. <https://www.hra-news.org/2017/hranews/a-9939/>

حوزه فعالیت: مدافع حقوق بشر و فعال مبارزه با اعدام

وضعیت فعلی: زندان اوین

وضعیت قضایی: ۱۶ سال زندان

نرگس محمدی، فعال حقوق بشر و روزنامه‌نگار و از فعالان لغو مجازات اعدام است. خانم محمدی به دلیل فعالیت در کانون مدافعان حقوق بشر، در آبان ماه سال ۱۳۸۸ از محل کار خود اخراج شد.^۱ در اردیبهشت سال ۱۳۸۹ به اتهام عضویت در این نهاد حقوق بشری به شعبه ۴ دادگاه انقلاب احضار و پس از چند جلسه دفاع برای وی قرار ۵۰ میلیون تومان صادر شد.

نرگس محمدی در تیرماه سال ۱۳۹۰ در شعبه ۲۶ دادگاه انقلاب اسلامی به اتهام «اجتماع و تبانی علیه امنیت کشور، عضویت در تشکل غیر قانونی و فعالیت تبلیغی علیه نظام» مجموعاً به ۱۱ سال زندان محکوم شد. این حکم در شعبه ۵۴ دادگاه تجدیدنظر به ۶ سال حبس کاهش یافت و اردیبهشت ۱۳۹۱ خانم محمدی جهت اجرای حکم به زندان منتقل شد. با این وجود این فعال حقوق بشر به دلیل بیماری‌های مختلف در خرداد ماه سال ۱۳۹۲ به بیمارستان منتقل و در نهایت به دلیل شرایط جسمی که قادر به تحمل زندان نبود، با تودیع قرار وثیقه ۶۰۰ میلیون تومانی، حکم آزادی وی صادر شد.

نرگس محمدی در اسفند ماه سال ۱۳۹۲ پس از ملاقاتش با خانم کاترین اشتون مسئول وقت سیاست خارجی اتحادیه اروپا مورد هجوم جناح تندرو حاکمیت در رسانه‌ها قرار گرفت^۲ و پس از آن بارها برای بازجویی به وزارت اطلاعات احضار شده بود.

نرگس محمدی ۱۵ اردیبهشت ماه سال ۱۳۹۳ مجدداً بازداشت شد و اینبار اتهاماتی همچون «همکاری با داعش، تبلیغ علیه نظام، اجتماع و تبانی به قصد اقدام علیه امنیت ملی و تشکیل و عضویت در گروه غیر قانونی» به وی تفهیم شد. اتهام همکاری با داعش به علت مخالفت خانم محمدی برای اعدام چند زندانی سنی مذهب به وی وارد شده است.

1. https://www.radiofarda.com/a/f35_Narges_Mohammadi_Officially_Imposed_Job_Loss/1904487.html
 2. <https://www.radiozaman.com/129240>

بازداشتگاهی در شهر شوش (شهر وقوع اعتراضات کارگران هفت‌تپه) منتقل و سپس توسط ماموران امنیتی به اهواز منتقل شد. وی در تاریخ ۲۷ آذر ۱۳۹۷ با سپردن وثیقه ۵۰۰ میلیون تومانی آزاد شد. سپیده قلیان پس از آزاد شدن از زندان در تاریخ ۱۹ دی ۱۳۹۷ در اینستاگرام خود در خصوص شکنجه‌های صورت گرفته بر روی خودش و اسماعیل بخشی توسط ماموران در زمان بازداشت نوشت^۱ او گفت که حاضر است در دادگاه درباره شکنجه خودش و اسماعیل بخشی شهادت بدهد. او همچنین در توییتی نوشت که ماموران اطلاعات گفتند که تنها در صورت قبول «اتهاماتی جنسی» او را آزاد خواهند کرد.

چند روز بعد یعنی شنبه ۲۹ دی ماه فیلمی که در زمان بازداشت این دو تن ضبط شده بود در بخش خبری ۲۰:۳۰ در شبکه اول صدا و سیما در ویژه برنامه‌ای به نام به‌نام «طراحی سوخته» پخش شد. در این فیلم سپیده قلیان و اسماعیل بخشی مقابل دوربین به داشتن ارتباط با افراد و گروه‌های برانداز از جمله حزب کمونیست کارگری «اعتراف» می‌کنند. این زندانیان همچنین با نام بردن از کسانی که در خارج از کشور هستند، ادعا می‌کنند که این افراد سعی داشته‌اند تا تشکل‌سازی را به آنها آموزش دهند.

سپیده قلیان روز یکشنبه ۳۰ دی ۱۳۹۷ یک روز پس از پخش فیلم اقرار تلویزیونی‌اش از صدا و سیما، به همراه برادرش «مهدی قلیان» بازداشت شد. بی‌بی‌سی فارسی گزارش داد که ماموران امنیتی به قصد بازداشت سپیده قلیان وارد منزل پدری او شده بودند که با مقاومت برادرش مواجه می‌شوند. ماموران امنیتی با ضرب و شتم و بدون ارائه حکم برادر سپیده قلیان را به همراه وی بازداشت و به مکان نامعلومی منتقل کردند.^۲ برادر سپیده قلیان پس از چند روز آزاد شد ولی از سپیده همچنان در مکان نامعلومی در بازداشت به سر می‌برد.

1. https://www.radiofarda.com/a/f4_sepideh_gholian_describe_torture_iran_intelligence/29699876.html
 2. <http://www.bbc.com/persian/iran-47118499>

فرهاد میثمی

حوزه فعالیت: فعال مدنی و مخالف حجاب اجباری

وضعیت فعلی: زندان اوین

وضعیت قضایی: بلاتکلیف

فرهاد میثمی، فعال مدنی، پزشک، معلم و ناشر کتاب‌های کنکور، در تاریخ ۹ مرداد ماه سال جاری در دفتر کارش بازداشت شد. وی پس از بازداشت مستقیم به بند ۲۰۹ زندان اوین منتقل شد.

اتهاماتی که به فرهاد میثمی وارد شده، «تبلیغ علیه نظام، اجتماع و تبانی علیه نظام و ترویج و اشاعه بی‌حجابی در جامعه» از طریق در اختیار داشتن پیکسل‌های (بج یا نشان سینه) اعتراض به حجاب اجباری اعلام شده است.^۱ او از روز ۱۰ مرداد ۱۳۹۷ در اعتراض به روند ناعادلانه بازداشتش، به‌ویژه در اعتراض به اتهامات ناروا و عدم امکان دسترسی به وکیل انتخابی خود دست به اعتصاب غذا زد.

قرار بود روز ۱۱ آذر ماه سال جاری دادگاه رضا خندان در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب برگزار شود.^۲ ولی او از حضور در دادگاه امتناع کرد. وکیل وی در این خصوص نوشت: «موکلم آقای فرهاد میثمی با توجه به این‌که موعد ۷ روز فاصله قانونی میان ابلاغ تا جلسه رسیدگی رعایت نشده است (ماده ۳۴۳ قانون آیین دادرسی کیفری) و همچنین، ملاقات با وکیل انتخابی پیش از جلسه رسیدگی و مطالعه پرونده توسط وی قبل از برگزاری دادگاه برای تدارک دفاع و دیگر اصول دادرسی عادلانه رعایت نشده بود از حضور در دادگاه امتناع ورزیدند. به اینجانب نیز اجازه ورود به دادگاه داده نشد. توضیح این‌که در یک‌ماه اخیر به بهانه‌های واهی از حضور اینجانب به شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب جهت پی‌گیری پرونده دکتر میثمی جلوگیری به عمل آمده است.»

در نهایت روز چهارشنبه ۲۸ آذرماه جلسه رسیدگی به اتهامات فرهاد میثمی در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب

1. <https://iranhr.net/fa/articles/3438/>
2. <https://iranhr.net/fa/articles/3567/>

نرگس محمدی در اردیبهشت ماه ۱۳۹۵ در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران به ۱۶ سال زندان^۱ محکوم شد که ۱۰ سال از آن به دلیل فعالیت او در (لگام) کمپین لغو گام به گام مجازات اعدام بوده است.^۲ دادگاه همکاری او را با این کمپین مسالمت‌آمیز که تنها در راه لغو مجازات اعدام فعالیت می‌کند، مصداق اتهام «تشکیل جمعیت با هدف برهم زدن امنیت کشور» به حساب آورده است. او همچنین به اتهام «اجتماع و تبانی به قصد ارتکاب جرم علیه امنیت کشور» به پنج سال حبس، به اتهام «فعالیت تبلیغی علیه نظام» به یک سال حبس دیگر نیز محکوم شده است.

نرگس محمدی از مشکلات جسمی زیادی رنج می‌برد و باید در مراکز درمانی خارج از زندان بستری شود. وی اوایل مهر ماه سال جاری برای اولین بار، به مدت سه روز به مرخصی اعزام شد ولی مسئولان با تمدید مرخصی وی مخالفت کردند.

نرگس محمدی و نازنین زاغری راتکلیف در تاریخ ۱۲ دی ماه سال جاری با انتشار اطلاعیه‌ای از زندان اوین اعلام کردند که از تاریخ ۲۴ دی ماه در اعتراض به عدم رسیدگی به وضعیت درمانی‌شان برای سه روز اعتصاب غذا می‌کنند.^۴ بر اساس نامه‌ای که کانون مدافعان حقوق بشر آن را منتشر کرده، عدم رسیدگی درمانی در حالی صورت می‌گیرد که پزشک معتمد سازمان زندان‌ها «دستور» داده بود تا خانم زاغری و خانم محمدی به طور «اورژانسی» به مراکز تحت درمانشان منتقل شوند اما «مسئولان به دلایل نامعلوم مانع آن شده‌اند.»

این دو زندانی سیاسی در نامه خود خطاب به مسئولان نوشته‌اند: «دارویی که تحت مراقبت پزشکان معالج تا مدت‌ها پیش برای معالجه بیمار استفاده می‌شده و اکنون به دلیل عدم اعزام و تداوم آن، ناگهان قطع شده، تهدیدی جدی برای سلامت و حتی بقای ما نیست؟ چنین شیوه‌ای آیا مطابق قوانین و رفتار انسانی است؟»^۵

1. <https://iranhr.net/fa/articles/2530/>
2. <https://iranhr.net/fa/articles/2663/>
3. <https://iranhr.net/fa/articles/3499/>
4. <https://www.radiofarda.com/a/zaghari-narges-mohammadi/29708930.html>
5. <http://www.bbc.com/persian/iran-46737357>

تهران برگزار شد اما هنوز نتیجه دادگاه اعلام نشده است.
فرهاد میثمی که مدت درازی را در اعتصاب غذا به سر می‌برد، با آزادی رضا خندان به اعتصاب خود پایان داد. ^۱ محمد مقیمی، وکیل مدافع آقای میثمی، روز دوم بهمن ۱۳۹۷ گفت که حکم شش سال حبس برای او و رضا خندان در شعبه ۱۵ دادگاه انقلاب تهران به او ابلاغ شده است هر چند این احکام قطعی نیست و قابل پیگیری در دادگاه تجدیدنظر است.^۲

محمد نجفی

حوزه فعالیت: وکیل دادگستری

وضعیت فعلی: زندان مرکزی اراک

وضعیت قضایی: محکوم به دو سال زندان قطعی؛ همچنین محکوم به ۱۰ سال زندان برای پرونده‌ای دیگر که در انتظار رأی دادگاه تجدید نظر است

محمد نجفی، فعال حقوق بشر و وکیل دادگستری است که ۲۵ دی ماه ۱۳۹۶ به دست نیروهای امنیتی در مقابل منزل شخصی‌اش بازداشت شد. آقای نجفی پیش از بازداشت مسئله مرگ مشکوک یکی از بازداشت شدگان اعتراضات دی ماه ۱۳۹۶ در کلانتری ۱۲ رضوی شهر اراک، به نام وحید حیدری را پیگیری می‌کرد. وی پس از گذشت ۹۲ روز، با قید وثیقه یک میلیارد تومانی آزاد شد.

مقامات رسمی در ایران مدعی بودند که وحید حیدری برای فروش مواد مخدر بازداشت شده بود و در بازداشتگاه خودکشی کرده و معتاد بوده است. ولی پی‌گیری‌های محمد نجفی از این حقیقت پرده برداشت که وحید حیدری از شرکت کنندگان در اعتراضات اراک بود و ۱۰ دی ماه بازداشت شده بود و چند روز بعد به دلایلی که احتمال می‌رود ضرب و شتم و شکنجه بوده باشد، جان خود را از دست داده

1. Iran International TV's Website - December 23, 2018
2. <http://www.bbc.com/persian/iran-46965953>

است.

اوایل مرداد ماه سال جاری محمد نجفی به سه سال زندان و ۷۴ ضربه شلاق محکوم شد^۱ که این حکم اواخر مهر ماه سال جاری عینا در دادگاه تجدید نظر به تأیید رسید. به همراه وی ۱۰ فعال مدنی دیگر نیز به زندان و شلاق محکوم شده بودند^۲ که احکام هفت تن از آنها به تعلیق در آمد ولی احکام آقایان علی باقری، عباس صفری و کیان صادقی مبنی بر سه سال زندان و ۷۴ ضربه شلاق، از نوع تعزیری است. وکیل محمد نجفی اواخر آذر ماه خبر داد که حکم ۷۴ ضربه شلاق وی به دلیل ابتلا به بیماری دیابت (قند خون) منتفی شده است. همچنین در صورت اعمال ماده ۱۳۴ قانون مجازات اسلامی مبنی بر تجمیع مجازات از این مدت ۲ سال آن باید سپری شود.

محمد نجفی و عباس صفری روز یکشنبه ۶ آبان ماه در یک پروسه غیر قانونی بازداشت و راهی زندان اراک شدند.^۳

اوایل آذر ماه سال جاری، شعبه یک دادگاه انقلاب اراک، حکم پنج تن از شهروندان بازداشت شده در اعتراضات سراسری دی ماه در شهرستان شازند -از جمله محمد نجفی که در حال سپری کردن محکومیت خود در زندان اراک به سر می‌برد- را در بخش دوم پرونده به صورت گروهی صادر کرد. بر اساس احکام صادر شده، محمد نجفی و علی باقری هر یک به ۱۳ سال حبس تعزیری، مسعود عاجلو و بهزاد علی‌بخشی هر یک به ۲ سال حبس تعلیقی محکوم شدند. این حکم در حالی صادر شده است که آقایان محمد نجفی و علی باقری بابت اتهام "کمک به دولت متخاصم" از طریق مصاحبه با رسانه‌های خارجی، به ۱۰ سال حبس تعزیری نیز محکوم شده‌اند. این حکم هنوز در انتظار تجدیدنظرخواهی به سر می‌برد و در صورت تأیید و اعمال ماده ۱۳۴ قانون مجازات اسلامی مبنی بر تجمیع مجازات ۱۰ سال آن باید تحمل شود.^۴

محمد نجفی به دلیل فعالیت‌های خود سابقه چندین احضار و بازداشت دیگر را نیز دارد.

1. <https://iranhr.net/fa/articles/3455/>
2. <https://iranhr.net/fa/articles/3528/>
3. <https://iranhr.net/fa/articles/3539/>
4. <http://www.bbc.com/persian/iran-46533366>

توصیه‌های سازمان حقوق بشر ایران

سازمان حقوق بشر ایران از مقام‌های جمهوری اسلامی ایران می‌خواهد تا:

* تمامی مدافعان حقوق بشر زندانی را بلادرنگ و بدون قید و شرط آزاد کند.

* دسترسی تمام زندانیان را به خدمات درمانی و بهداشتی فراهم کند.

* با گزارشگر ویژه سازمان ملل متحد در امور حقوق بشر ایران همکاری کند و به او اجازه بازدید از ایران و ملاقات حضوری با مدافعان حقوق بشر را بدهد.

* آزادی بیان و تجمع صلح‌آمیز را تضمین کند و اطمینان یابد که از آزادی فعالیت‌های مدافعان حقوق بشر پاسداری می‌شود.

* تمامی مجرمانی را که مرتکب جرائم علیه مدافعان حقوق بشر در زندان‌ها شده‌اند، از جمله آمران و عاملان آزار و شکنجه در جهت اخذ اعتراف‌های اجباری شده‌اند، مورد تعقیب قضائی قرار دهد و عدالت را در مورد آنان اجرا نماید.

* تحقیقات شفاف و بی‌طرفانه‌ای را در مورد مرگ‌های مشکوک افراد تحت بازداشت اجرا کند؛ از جمله در مورد مرگ کاووس سیدامامی که در این گزارش به او اشاره شده است.

* از فشار و تعقیب قضایی مدافعان حقوق بشر، روزنامه‌نگاران و سایر کنشگران مدنی دست بردارد و استانداردهای جهانی را در این باره رعایت کند.

سازمان حقوق بشر از جامعه بین‌الملل می‌خواهد تا:

* مسأله حقوق بشر را در دستور کار تمامی گفت‌وگوهای دوجانبه و چندجانبه با مقام‌های جمهوری اسلامی قرار دهد.

* از مقام‌های ایرانی بخواهد تا مدافعان حقوق بشر را بدون قید و شرط آزاد کنند.

* از مأموریت گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور حقوق بشر در ایران پشتیبانی کند.

* از بررسی ادواری جهانی (UPR) و تمامی مکانیسم‌های دیگر سازمان ملل متحد برای تمرکز بر موضوع مدافعان حقوق بشر در ایران استفاده کند.

* مقام‌های حکومت ایران را که در سرکوب، زندان، آزار و شکنجه مدافعان حقوق بشر دست داشتند، مورد پی‌گرد قضایی قرار دهد.

ضمیمه: توصیه‌های مرتبط با مدافعان حقوق بشر در ایران؛ مندرج در بررسی ادواری جهانی (UPR)؛ سال ۲۰۱۴

* کوشش در جهت تضمین فراهم‌آوردن محیط مناسبی برای فعالیت‌های روزنامه‌نگاران، مدافعان حقوق بشر و جامعه مدنی. (تونس/ پذیرفته شد)

* تقویت و ارتقاء آزادی بیان، به ویژه در مورد مطبوعات. (سنگال/ پذیرفته شد)

* دادن قدر بیشتر به تدابیری که دسترسی عمومی به اینترنت و همچنین پیشرفت‌های مبتنی بر آن را تضمین می‌کند. (ژاپن/ پذیرفته شد)

* آزادی تمام افرادی که تنها به خاطر فعالیت‌های سیاسی مسالمت‌آمیز بازداشت شده‌اند؛ تحقیق درباره تمام موارد ادعای شکنجه در بازداشتگاه‌ها و سپردن مسئولان آن به عدالت. (لیتوانی/ تا حدی پذیرفته شد)

* اتخاذ تدابیر جامع برای حفاظت از زنان در برابر هر شکل از خشونت در جامعه یا خانه و اجرای سیاستی ملی برای حفاظت از زنان در معرض خطر و سپردن عاملان به عدالت، همچنین اتخاذ تدابیری برای حفاظت از مدافعان حقوق بشر و روزنامه‌نگاران. (برزیل/ تا حدی پذیرفته شد)

* تضمین حق مشروع آزادی بیان، تشکل و تجمع، و آزادی زندانیان سیاسی، به شمول فعالان، وکلا و روزنامه‌نگارانی که تنها به خاطر استفاده از این حقوق بازداشت شده‌اند. (استرالیا/ تا حدی پذیرفته شد)

* اطمینان‌بخشی به احترام کامل به آزادی بیان و عقیده، به شمول آزادی رسانه‌ها، و تضمین دسترسی نامحدود همه افراد در ایران به اطلاعات رسانه‌ای داخلی و خارجی، به هر دو صورت آفلاین و آنلاین. (آلمان/ تا حدی پذیرفته شد)

* تضمین آزادی بیان و رفع محدودیت‌ها بر جریان آزاد اطلاعات، از جمله از طریق اینترنت و توقف دستگیری‌ها، تعقیب‌ها و محدودیت‌ها در مورد افراد برای بیان دیدگاه‌ها و نظرات. (هلند/ تا حدی پذیرفته شد)

* اجرای مؤثر تعهدات بین‌المللی برای تضمین حفاظت از مدافعان حقوق بشر و دیگرانی که از حقوق خود در موارد آزادی عقیده و بیان، گردهمایی مسالمت‌آمیز و تشکل استفاده می‌کنند، در تطابق با قوانین بین‌المللی حقوق بشر. (فنلاند/ تا حدی پذیرفته شد)

* توقف سانسور رسانه‌ها و همچنین آزار و بازداشت خودسرانه روزنامه‌نگاران، و ارائه تضمین‌هایی برای برخورداری از حقوق آزادی بیان و آزادی رسانه‌ها. (سوئد/ پذیرفته نشد)

* آزادی فوری و بدون قید و شرط تمامی افرادی که به خاطر استفاده از حق آزادی بیان، گردهمایی و تجمع صلح‌آمیز بازداشت شده‌اند. (سوئیس/ پذیرفته نشد)

* الغای تمام بندهای قانونی که به آزادی بیان، تجمع و تشکل خدشه وارد می‌کند؛ به نحوی که در میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی تضمین شده است. (بلژیک/ پذیرفته نشد)

* اصلاح قانون مطبوعات با تعریف استثناءهای ماده ۲۴ قانون اساسی با عبارات خاص آن و به شکلی که آزادی بیان را خدشه‌دار نکند. (کانادا/ پذیرفته نشد)

* تضمین آزادی واقعی بیان و اطلاعات، به شمول اینترنت، از طریق پایان‌بخشی به آزار روزنامه‌نگاران،

بلاگرها و مدافعان حقوق بشر. (فرانسه/ پذیرفته نشد)

*برداشتن گام‌های کافی برای رفع محدودیت‌ها بر آزادی بیان و تدوین چهارچوبی برای حفاظت از روزنامه‌نگاران از تعقیب، ارباب و آزار. (یونان/ پذیرفته نشد)

ارائه اطلاعات بیشتر درباره بازداشت روزنامه‌نگاران و افرادی که دیدگاه‌های مخالف را بیان کرده‌اند در پاسخ به نگرانی‌هایی که دبیرکل و گزارشگر ویژه ابراز کرده‌اند. (ژاپن/ پذیرفته نشد)

درباره سازمان حقوق بشر ایران

سازمان حقوق بشر ایران یک سازمان غیرانتفاعی مدافع حقوق بشر است که در داخل و خارج ایران عضو دارد. این سازمان که از سال ۲۰۰۵ میلادی آغاز به کار کرده و مقر آن در شهر اسلو نروژ است، هیچ‌گونه وابستگی حزبی یا سیاسی ندارد.

سازمان حقوق بشر ایران شبکه گسترده‌ای در میان جنبش‌های لغو مجازات اعدام در ایران و خارج از آن دارد. علاوه بر حامیان و مشارکت‌کنندگان در جامعه مدنی بخش‌های مرکزی ایران، سازمان حقوق بشر ایران شبکه‌ای گسترده در مناطق دیگر و در میان اقلیت‌ها دارد که عمدتاً از مرکز توجه رسانه‌های جریان اصلی دور می‌مانند. همچنین سازمان حقوق بشر ایران شبکه‌ای از گزارش‌گران در زندان‌ها، در میان وکلا و خانواده‌های زندانیان محکوم به اعدام دارد. این مساله باعث می‌شود که سازمان حقوق بشر ایران منبع اصلی گزارش‌های مربوط به اعدام در بسیاری از زندان‌های ایران باشد. این سازمان عضوی از ائتلاف جهانی علیه مجازات مرگ است. سازمان حقوق بشر ایران همچنین عضوی از ایمپکت ایران است که ائتلافی از ۱۳ سازمان غیردولتی مدافع حقوق بشر محسوب می‌شود.

فعالیت‌های اصلی سازمان حقوق بشر ایران عبارتند از:

مبارزه برای لغو مجازات اعدام از طریق مونی‌تورینگ، گزارش، توانمندسازی جامعه مدنی خواهان لغو مجازات اعدام و کنشگری در این باره در حوزه بین‌المللی.

ترویج رویه عادلانه و حاکمیت قانون از طریق ایجاد بحث‌های حقوقی در ایران و تشویق اصلاحات قانونی.

انتشار یک مجله حقوقی به صورت دوهفته‌نامه که در آن نظر وکلا، حقوق دانان، مدرسان مذهبی و دانشجویان حقوق در مباحث حقوقی بازتاب داده می‌شود.

حمایت از مدافعان حقوق بشر با ایجاد شرایط کار امن‌تر، انعکاس صدای مدافعان حقوق بشر زندانی و حمایت از مدافعانی که در خطر قرار دارند.

Iran Human Rights

Website: www.iranhr.net/fa

Twitter: @IHRights, @Iranhr

Telegram Channel: <https://t.me/IranHumanRightsOrg>

Instagram: @iranhumanrights

Contact: mail@iranhr.net

© Iran Human Rights, 2019